

“Ens falta un recolzament explícit d’aquell sector social que veu amb bons ulls que no investim Mas”

Entrevista amb Benet Salellas, advocat i diputat de la CUP-AE al Parlament de Catalunya

Miquel Toll **CARA A CARA** 25 novembre 2015

Benet Salellas, advocat i diputat del Parlament de Catalunya /Toni Ferragut

Avui parlem amb Benet Salellas, diputat de la CUP-AE per Girona. En un moment que l’agenda política de Catalunya està marcada per les negociacions de Junts pel Sí i la CUP hem cregut convenient apartar-nos de la nostra línia habitual per analitzar l’actual atzuac polític. Més enllà del paper que exerceix en les negociacions, Salellas ha col·laborat diverses vegades amb l’ARIEF, escrivint articles d’opinió. Cal destacar també la seva militància activa en els moviments socials i el seu exercici comproc amb advocat, que l’ha portat a fer de defensor en nombrosos casos repressius relacionats amb l’activisme polític o en muntatges policials que perseguen suposats “gihadistes”. Casos com el de la Núria Porrúlas, l’Operació Pandora, Aturem el Parlament, l’Escalaom Dican o els 11 del Raval, en són alguns exemples.

En aquesta entrevista, Salellas es mostra proper i àgil. A estones carregat de dubtes i amargor i a estones amb gestos esperançadors i d’optimisme. Hi ha moments de tot. L’advocat explica sense pèls a la llengua els dificultats negociadores amb CDC, el desencís amb ERC i les seves pors i dubtes.

Benet, has passat de militar als moviments socials a ser una de les peces clau en la negociació per formar un nou govern. Què hi fas a Matrix?

Doncs la veritat és que de vegades encara m’ho pregunto. La tasca institucional ens genera molta contradicció, a les persones que venim de moviments socials. Aquí el tema està en veure la manera com resolom aquesta contradicció i procurem ser útils en l’actual tessitura. Nosaltres pensem que la nostra presència a les institucions pot contribuir als interessos de les classes populars, això sí, essent conscients que no només s’ha de batallar a les institucions.

De totes maneres aquesta és la teoria, i si ens centrem en les actuals negociacions, es tracta d’una feina molt complicada, ja que l’interlocutor que tenim davant i amb qui hem de negociar els interessos de les classes populars, és ni més ni menys que CDC.

Línic interlocutor és CDC?

Seria més fàcil que tots els actors que hi ha entre CDC i nosaltres estiguessin prenent un paper actiu, però això no és així.

Però Junts pel Sí és una coalició...

Nosaltres practiem de la idea que després de Junts pel Sí hi havia un equilibri de forces, ja que pràcticament un 50% de diputats no són orgànicament ni ideològicament de CDC, i que és per tant haurien acceptat Artur Mas com quelcom instrumental. El fet que Mas ans de número quatre també ens va fer llegir que aquest equilibri intern tampoc era tan favorable a CDC, però ens hem equivocot.

ERC no es posiciona?

Conforme han evolucionat les setmanes, els candidats d’ERC no han volgut generar dins la coalició una diversitat de propostes. S’han acostat en el discurs de CDC.

Per què?

Tot és en base a la por que GIU baixés del tren del procés. Aquesta és una dinàmica perversa que s’està acceptant des de fa molt de temps. Per la por que CDC deixi el procés tothom es doblega a la seva voluntat. S’accepta un model de 9N descafeïnat, que les eleccions siguin tan tard, una coalició... Nosaltres pensem que ERC no assumiria aquest paper eternament i ens hem trobat que no han mogut fitxa.

Però de totes maneres ERC no repetiria la fórmula de Junts pel Sí en unes hipotètiques eleccions.

Ja, però ells interpreten que si no es posicionen a les negociacions qui pagarà els plats trencats seran CDC i la CUP, no ells. Aquesta ha estat una de les grans decepcions personals que m’he endut, quan he comprovat que ERC tan sols es mou per preservar el seu partit. I no té cap mena d’intenció de posar-se sota els interessos de país.

Resumint: les negociacions les manteniu només amb CDC.

Sí. Fins ara ERC ha tingut una posició inexistente i recentment ha tancat files amb Mas. Ara mateix ens trobem amb una correlació de forces molt complicada: 6 a 1.

Dins de la coalició de Junts pel Sí hi ha representada d’alguna manera l’Assemblea Nacional Catalana (ANC). Sents que us pressiona?

L’ANC, en els processos interns que hi han hagut, s’ha anat decantant molt cap a un model poc plural. El plantejament estratègic predominant és donar suport a la figura de Mas com a punta de llança de l’independència. I és clar que ens sentim pressionats. Estem pressionats pel *masisme*, que a vegades em fa pensar en el peronisme. I es tracta de la idea que tot el que vingui de Mas estarà bé i que nosaltres no tenim cap altra opció que no sigui invertir Mas perquè és la principal víctima de l’Estat espanyol. Dins d’aquest esquema binari i simple, si no li donem suport fem el joc a l’Estat. També s’ha aconseguit crear un discurs en què tàcticament se separa Mas de CDC i la seva corrupció, quan sabem que Mas porta més de 30 anys al partit i que ha estat el successor de Pujol.

I pels *antimasistes*, us sentiu pressionats?

Jo no he vist que hi hagi *antimasisme*. Jo veig que a l’altre costat del *masisme* el que hi ha és un debat polític sobre com fem que el futur no s’assembli el passat i com fem que l’independèntisme creixi. A més sabem que aquest creixement necessàriament haurà de ser per l’esquerra, i la línia ens diu que Mas no suma més gent. Per això no faria referència a termes d’*antimasisme*. Jo, per exemple, no sóc *antimasista*, però crec que no és una figura que serveixi per tirar endavant aquest moment històric.

Parlant de majories independentistes, com ho fem amb l’actual tessitura?

Doncs la veritat és que crec que hem anat cremant cartutxos i que a l’èina de les eleccions plebiscitàries no s’hi pot tornar, com tampoc al procés participatiu. Línic que ens queda, i és el que donarà legitimitat, és la celebració d’un referèndum. De totes maneres cal una preparació prèvia al referèndum pel supòsit que sortís que sí. I aquest, de fet, és l’objectiu d’aquesta legislatura. Des d’aquesta òptica el full de ruta de Junts pel Sí em sembla bé. És a dir, dedicar 12-16 mesos a preparar la Llei de transitorietat jurídica, la Hisenda Pròpia, la Seguretat Social... per tal d’assegurar que si guanya el sí es pugui proclamar la independència amb garanties. Aquest referèndum, però, tan sols es guanyarà per l’esquerra. Mobilitzant un sector de votants que ha votat Catalunya Sí que es Pot. Hi ha un càlcul aproximat que entre el 25 i 30% d’aquest votant és independentista. Deixant de banda els càlculs, el que sí que hem de fer des de l’esquerra és contribuir que les classes populars vegin l’independèntisme com una oportunitat. I de moment encara tenim massa barris populars oposats al procés.

Toni Ferragut

“Les informacions que tenim de Junts pel Sí de l’actual govern en funcions és que aquest és un torpede constant al propi projecte de Junts pel Sí”

Amb la constant por que CDC baixi del tren, com s’explica aquesta gestualitat tan dura de Mas-Colell, Homs o Puig? Marquen terreny?

Cal partir de la base que CDC està aquí des d’una perspectiva estrictament tàctica dels seus dirigents, que entenen el procés com una via on poder refundar-se. És veritat que també, al mateix temps, CDC representa els interessos d’una mitjana burgesia que veu, en l’actual esquema republicà que tenim, que la independència pot ser una oportunitat. Però això entra en tot moment en tensió amb un altre sector de la burgesia que entén que l’única forma de guanyar diners és preservar l’aliança amb Madrid i que, per tant, veuen amb molta suspicàcia el procés independentista. Per tant, crec que aquestes declaracions es mouen dins d’aquesta mena de contradicció: per un cantó reforçar el paper de CDC en el rol independentista; i alhora recordar que CDC ha estat i pot tornar a ser un soci de Madrid. De fet, unes declaracions d’Homs de fa uns dies van en aquesta línia.

Això evidència que CDC està en una posició d’ins de CDC.

Això evidencia que CDC està en una tensió 100% tàctica i que, per tant, si l’Estat en algun moment oferís una via alternativa a la independència, no tinguis cap dubte que l’acceptaria. De totes maneres no és l’actual posicionament de l’Estat, ja que aquest manté una posició duríssima.

Anem a exemples pràctics de maniobres estranyes de CDC: l’Operació Pandora, liderada pels Mossos d’Esquadra i per tant pel govern en funcions de CDC, es porta a terme l’endemà que la Policia Nacional fes una nova operació anticorrupció contra CDC i també enmig de negociacions amb vosaltres. Això són casualitats?

Jo podria intuir que no, però és clar que no en tinc la certesa. Això sí, les informacions que tenim de Junts pel Sí de l’actual govern en funcions és que aquest és un torpede constant al propi projecte de Junts pel Sí.

I això s’explica perquè una part del govern en funcions són consellers que no repetiran?

És clar. Suposadament, en el govern que ha de sortir de Junts pel Sí, la meitat han de ser d’ERC. A més hi ha un seguit de consellers, que són Boi Ruiz, Felip Puig i Irene Rígaú, que han perdut la capacitat per tornar a ser consellers, i CDC ja no comptarà amb ells. Per tant, mantenir-los en el govern és una mena de quintacolumisme dins Junts pel Sí.

Per curiositat, la disculpa de Felip Puig a Ester Quintana sembla feta a pressió. Què amaga Puig, que s’hagi de doblegar?

(Riu) Concretament no ho sé. Però sembla que es confirma que la família Puig ha obtingut molts beneficis del seu rol com a conseller. De totes maneres el tema de Demanar perdó a l’Ester és segur un simple guió. Tard o d’hora ho haurien de fer. La Fiscalia està demanant presó pels mossos. De totes maneres a mi em queda clar que això no mostra cap voluntat política de canvi.

Parlem de la CUP: aquesta setmana ha estat marcada pel replantejament de la investidura de Mas.

Jo no crec que est torni a plantejar la investidura, ja que aquesta no s’havia plantejat mai. Nosaltres sortim del 27-S amb un mandat negociador concret que diu que hem de negociar pla de xoc, procés constituïent i ruptura amb l’Estat, amb un equip de govern on no hi hagi Mas. Nosaltres no guanyem en aquesta línia i em el moment que ens sembla que aquesta línia pot estar esgotada i que no hem arribat a un acord, ens sometem a la militància per veure què fem. Això crec, però, que no ha de tenir cap problema, ser democràtics i assemblearis està dins dels nostres principis. I des del 27S fins ara han passat moltes coses. Per nosaltres està essent una experiència molt llarga.

Se sent sola, la CUP?

Sí. A l’altra banda trobem molta passivitat i actituds exigents. Ens falta un recolzament explícit d’aquell sector social que veu amb bons ulls que no investim Mas.

Mas ens va dir: “aquest és un pols entre la meva gent i la vostra gent i aquest pols el guanyarà la meva gent”. I jo em pregunto, a vegades, on està la nostra gent?

Tinc dubtes i em pregunto si no s’està demanant a la CUP que faci sola una cosa que hauríem de fer entre tots. És a dir: ha de ser un posicionament ampli de l’esquerra – institucional i no– que assumis d’una manera clara un No rotund. Cal apuntalar la CUP perquè aquesta pugui mantenir bé el tipus. Ara mateix estem sols i pressionats.

Potser caléveu massa ben acostumats a ser ben tractats per la premsa?

Sí. Però estal tenim en compte que érem ben tractats perquè molestàvem estat sempre poc. Però ara som decisius i ja ha caigut el vel. Ara se’n veu com hem estat sempre.

Però que Pilar Rahola i Vicent Sanchis parlin malament de la CUP és un problema, per la CUP?

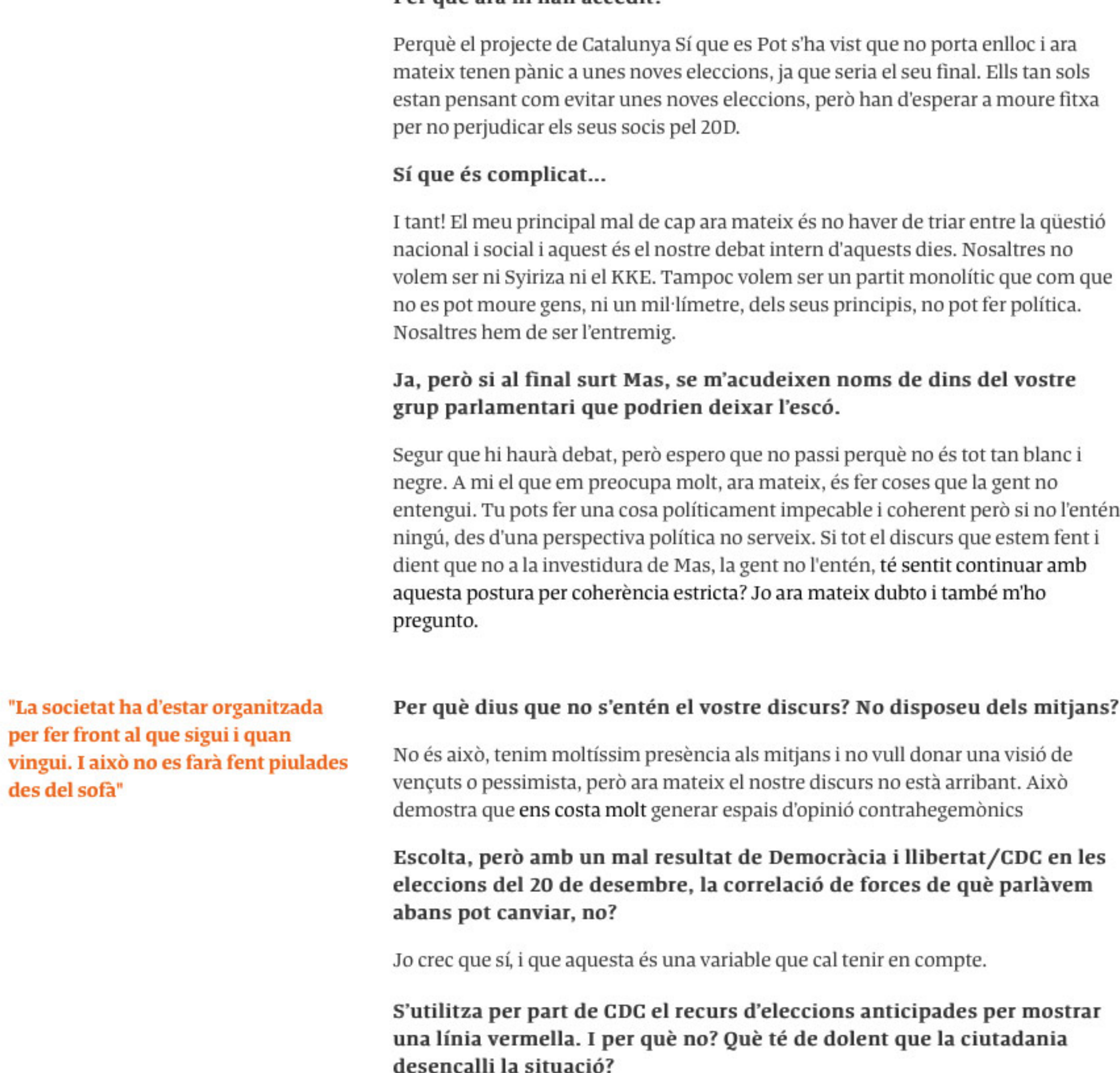
(Riu) No, està clar que no ho hauria de ser. El que passa és que hi ha un punt d’unanimitat que potser es dona poques vegades. Que tots els mitjans de comunicació, des de la Razón, passant pel compte de Godó i l’ARA es posin d’acord en una cosa, jo no sé si passa gaire vegades. Ara est passant i aquesta pressió es trasllada a un estat d’opinió col·lectiu molt violent contra la CUP. Que la gent de la CUP ha d’estar preparada? Segurament sí, però la CUP és moviment polític on s’inclouen persones amb nivells de compromís diferents, de politització diferents. Si fóssim un partit comunista a la vella escola segurament tindríem més capacitat per respondre aquest tipus de situacions. Però és clar, potser no seríem el miler de persones que som actualment.

Entenc que aquesta pressió ha de venir en moltes direccions.

Tenim cares visibles com regidors i regidores, militants, i és molt fàcil que rebim pressions. A nosaltres no se’ns pot exigir actuar en una posició binària d’herets o traïdors. A mi em semblaria molt injust que sí, per exemple, en una hipòtesi de futur la militància de la CUP decidís fer un vot de confiança al procés i donar dos vots per desencallar la investidura, per mi no voldria dir que la gent no hagués estat prou valenta. Segurament voldrà dir que nosaltres hem adoptat les negociacions amb una correlació de forces que no era l’incertada. Crec que és legítim que la gent s’ho planteji.

Però si finalment s’investís, on quedaria el programa anticapitalista de la CUP? Com li explicaries a un jubat afectat per les retallades o a un manifestant que espera presó per l’acció d’Aturem el Parlament?

Per mi és més senzill i complex alhora. Nosaltres sempre hem dit que ningú ens farà triar entre la qüestió social i nacional. Jo no vull triar o estic amb el procés o estic amb les mobilitzacions socials. Jo no vull aquesta dicotomia perquè estic per totes dues coses. I aquesta és l’autèntica contradicció que se’ns planteja amb la investidura o no de Mas. En aquesta dicotomia sempre es falla per un cantó o per l’altre. Ara mateix la meva obsessió és trobar una fórmula que no ens faci triar entre una cosa i l’altra.

Toni Ferragut

“Una solució pot ser esperar després del 20 D. En aquell moment i, amb l’ajuda de Catalunya Sí que es Pot, buscar una sortida aritmètica que podria passar des de l’abstenció a intentar generar un nou candidat”

És impossible, no? Què diu Arquimedes?

Una solució pot ser esperar després del 20 D. En aquell moment i, amb l’ajuda de Catalunya Sí que es Pot, buscar una sortida aritmètica que podria passar des de l’abstenció a intentar generar un nou candidat.

I per què després del 20D?

Quan Catalunya Sí que es Pot comproví que els seus socis estatals no assolien un escenari per pactar un referèndum, hauran de moure fitxa.

Heu iniciat també negociacions, oi?

Sí, està bé això de trigar 50 dies en reunir-nos, no? Nosaltres els ho vam demanar el dia 28 de setembre. Això demostra la voluntat d’unitat de l’esquerra.

Per què ara hi han accedit?

Perquè el projecte de Catalunya Sí que es Pot s’ha vist que no porta enlloc i ara mateix tenen pànic a unes noves eleccions. Ja que seria el seu final. Ells tan sols estan pensant com evitar unes noves eleccions, però han d’esperar a moure fitxa per no perjudicar els seus socis pel 20D.

Sí que és complicat...

I tant! El meu principal mal de cap ara mateix és no haver de triar entre la qüestió nacional i social i aquest és el nostre debat intern d’aquests dies. Nosaltres no volem ser ni Syriza ni el KKE. Tampoc volem ser un partit monolític que com que no es pot moure gens, ni un milímetre, dels seus principis, no pot fer política. Nosaltres hem de ser l’entremig.

Ja, però si al final surt Mas, se m’acudeixen noms de dins del vostre grup parlamentari que podrien deixar l’escó.

Segur que hi haurà debat, però espero que no passi perquè no és tot tan blanc i negre. A mi el que em preocupa molt, ara mateix, és fer coses que la gent no entengui. Tu pots fer una cosa políticament impecable i coherent però si no l’entén ningú, des d’una perspectiva política no serveix. Si tot el discurs que estem fent i dient que no a la investidura de Mas, la gent no l’entén, té sentit continuar amb aquesta postura per coherència estricta? Jo ara mateix dubto i també m’ho pregunto.

Per què dius que no s’entén el vostre discurs? No disposeu dels mitjans?

No és això, tenim moltíssima presència als mitjans i no vull donar una visió de vençuts o pessimista, però ara mateix l’assembleari està arrabiant. Això demostra que ens costa molt generar espais d’opinió contraregionàrics

Escolta, però amb un mal resultat de Democràcia i llibertat/CDC en les eleccions del 20 de desembre, la correlació de forces de què parlàvem abans pot canviar, no?

Jo crec que sí, i que aquesta és una variable que cal tenir en compte.

S’utilitzat per part de CDC el recurs d’eleccions anticipades per mostrar una línia vermella. I per què no? Què té de dolent que la ciutadania desencalli la situació?

No t’és res de dolent. A mi sempre em fa molta ràbia allò de “en cinc anys hem anat tres cops a votar”. Doncs jo me n’alegro. Farem la ciutadania més participi i més es plantejarà. Però és veritat que cal tenir en compte que no es podria tornar a plantejar en clau de plebiscit.

Seria greu per la CUP perdre diputats en unes noves eleccions?

Mai no decidirem quelcom en funció de si obtenim més o menys vots. Com a mínim jo no penso jugar aquesta lògica. Si som 5, 10 o 1 voldrà dir que es podrà fer més feina o no. Però aquest no és un criteri que ens faci rebutjar unes noves eleccions. Però d’entrada ho rebutgem ja que creiem que el que toca amb l’actual conjuntura parlamentària és aprofitar la majoria independentista que té actualment el Parlament per construir els instruments base i poder celebrar un referèndum amb garanties. Votar en un referèndum és l’única via per evitar interpretacions de vot.

La ciutadania en general ho delega tot a les institucions. Setembre, jo ja he fet la meua tasca i ara us toca a vosaltres”. Aquest ha de ser el paper de la ciutadania?

Això té veure amb un plantejament naif generalitzat i que està totalment equivocot. És a dir, no ens podem plantejar un procés de ruptura amb un poderosíssim Estat espanyol participant en tres manifestacions i fent 30 piulades. A mi em sembla que aquesta actitud que s’ha generat delegacionista ha estat afavorida per CDC i sectors burgesos que sempre els ha fet per un poble empedorat que surt al carrer.

Quin paper ha de jugar aquest carrer?

Doncs n’ha de jugar molts. Per començar hi ha un tema econòmic. S’haurà de fer desobediència tributària per garantir que la República Catalana pot garantir els serveis bàsics. S’hauran de defensar les institucions catalanes quan aquestes siguin intervingudes. És a dir, la societat ha d’estar organitzada per fer front al que sigui i quan vingui. I això no es farà fent piulades des del sofà.

Benet, va algun lloc el procés?

Ai, esperem que sí. Si més no, la gent demana que en anem algun lloc i, per tant, si els interessos de les classes dominants no deixen que tiri endavant, la ciutadania els passarà per sobre. O això desitjo.

“El Pepe Sales és una declaració d’amor a la cultura, a la gent i a la vida”

“No excloem ningú, però tenim un reglament i el portem fil per randa”

“Hem de fundar una societat basada en la dependència i la reciprocitat”